

לא פעם אני נשאלת
כיצד פלי ואני, כזוג
נשוי באושר, מצליחים
לשבור את המיתוס,
שלפיו עסק משפחתי,
שבו הבעל והאישה
עובדים בצמוד, לא
מחזיק מעמד... התשובה
שלי היא, שכבר מהרגע
הראשון הייתה בינינו
חלוקת עבודה נבונה
מאוד: אני אחראית על
הניהול השוטף, ההפקות,
הפיננסים, כוח אדם,
ועוסקת בכל הדברים
שפלי להימנע
מלעסוק בהם ולא
פנוי לכך. פלי הוא הזים,
הוא זה שתמיד ממציא
החולם

לא פעם אני נשאלת כיצד פלי ואני, כזוג נשוי באושר, מצליחים לשבור את המיתוס, שלפיו עסק משפחתי, שבו הבעל והאישה עובדים בצמוד, לא מחזיק מעמד... התשובה שלי היא, שכבר מהרגע הראשון הייתה בינינו חלוקת עבודה נבונה מאוד: אני אחראית על הניהול השוטף, ההפקות, הפיננסים, כוח אדם, ועוסקת בכל הדברים שפלי מעדיף להימנע מלעסוק בהם ולא פנוי לכך. פלי הוא הזים, הוא זה שתמיד ממציא ויוצר את העתיד (פקס-עיתון, את המושג מנמ"ר, ועוד עשרות רעיונות) הוא החולם. הוא גם שר החוץ - מכיר כל לקוח, כל מנמ"ר. כך זה עובד כבר 30 שנה, וזה הסוד להצלחה שלנו. לשמחתנו, יש לנו גם דור המשך בדמותה של דנה, בתנו הבכורה, העובדת איתנו ומנהלת את ההפקות של החברות. שני ילדינו האחרים עוסקים בתחומים אחרים - בן, לומד ועובד בארה"ב, ודידה הצעירה עושה קריירה מוסיקלית בעולם הג'אז כגיטריסטית וזמרת, בשילוב לימודים, גם בארה"ב.

פלי ואני, כל אחד מאיתנו, נותן לשני מרחב רב להתפתח גם בתחום תחביבו. פלי מפתח את תורת החיים הנפלאה שלו, הנמ"רות (נמרץ, מתמיד, רעיונר), ואני ממשיכה בתחום הקסמים - מופיעה בכיף, פעילה ונשיאת אגודת הקוסמים בישראל, שופטת בתחרויות קוסמים בחו"ל, תורמת בפעילות קהילתית בתחום. אם שואלים אותי מה אני מאחלת לעצמנו בעתיד, אזי אני מאחלת לנו, לכל משפחת אנשים ומחשבים - העובדים, המנהלים והשותפים שלנו - שנמשיך ביחד, נצליח ונגיע בריאים ושלמים ליובל ה-50.

שלכם,
דליה

את הגוף המקצועי ביותר בענף, שיועד לתת את התמורה הכי טובה להשקעה באירועים מסוגים שונים. הקמנו גם את הפורומים המקצועיים, המאפשרים לאנשי הקהילה להיפגש עם עמיתיהם המקבילים בתפקידם בארגונים אחרים, להחליף מידע וגם ללמוד.

אני מאחלת לכל מי שמקים עסק קטן או בינוני, עסק בתחום המדיה והאירועים, שיוכל גם אחרי 30 שנה להסתכל אחורה בסיפוק, שהנה יצר במו ידיו יש מאין. הלוואי שהמדינה תאפשר לעסקים קטנים ובעלי חברות לעבוד בצורה קלה יותר ולא להכביד עליהם. כרגע המצב הוא שזה נעשה קשה מיום ליום. קשה מאוד להיות עצמאי ובעל עסק בישראל, ובעיקר בתחום המדיה. אני חרדה מהיום שבו יקומו בעלי עסקים ויגידו "די, לא יכולים יותר".

ולפלטנינים. אבל המושב הזה לא נפתח. בשעת בוקר מוקדמת קיבלנו מנאביל שעת', אז מבכירי הרשות, הודעה כי הם עושים "אחורה פנה" וחוזרים לרמאללה, כי אריק שרון עלה להר הבית ולמעשה סימן את האות לפתיחת האינתיפאדה השנייה. חיים רמון לא נכנס לאולם.

למזלנו, הצלחנו להפוך את התקופה הקשה להזדמנות, והתחלנו בפורמט של ועידות וכנסים, שתמיד היו חביבים עלינו. חברות הבינו שהגיע הזמן להשקיע את הכסף בתכנים ולא בהפקת אירועי ראויה נוצצים, שה-ROI שלהם לא מצדיק את זה. כך התחלנו את שיטת הוועידות המצליחות, בעזרת שותפינו - ששוב נתנו בנו אמן ופרסו חסותם על הוועידות, ועבורם הפקנו גם את אירועי הלקוחות שלהם. אלה שותפים שרואים בנו